

Arrest

nr. 310 431 van 23 juli 2024
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. MBOG
Jozef Buerbaumstraat 44
2170 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 11 december 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 16 november 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 13 december 2023 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MBOG, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die loco advocaat A. DE WILDE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 7 oktober 2017 betreedt de verzoekende partij het Belgisch grondgebied in haar hoedanigheid van studente. Zij werd in deze hoedanigheid in het bezit gesteld van een A-kaart die telkens verlengd werd tot 31 oktober 2023.

Op 19 mei 2023 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Europese Unie, meer bepaald in functie van haar Belgische adoptievader.

Op 16 november 2023 beslist de verwerende partij tot de weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Dit betreft de bestreden beslissing en deze is als volgt gemotiveerd:

“In uitvoering van artikel 52, 54, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 19.05.2023 werd ingediend door:

*Naam: A. L.
Voorna(a)m(en): D.
Nationaliteit: Kameroen
Geboortedatum: (...)1995
Geboorteplaats: Kribi
Identificatienummer in het Rijksregister: (...)
Verblijvende te: (...)*

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met haar Belgische adoptievader, de genaamde L., G. M. M. (NN. (...)) in toepassing van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15.12.1980 bepaalt dat: S 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie : 1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

Artikel 40bis, §2, eerste lid, 3° van de wet van 15.12.1980 stelt verder: § 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd : 3° de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, (...)

Betrokkene is ouder dan 21 jaar. Om aan de door de wet gestelde vereisten te voldoen, dient betrokkene aan te tonen ten laste te zijn van de referentiepersoon, in casu haar Belgische adoptievader in functie van wie zij het verblijfsrecht vraagt. Om als ten laste te kunnen worden beschouwd, dient er een afhankelijkheidsrelatie te bestaan tussen betrokkene en referentiepersoon van in het land van herkomst of origine tot op het moment van de huidige aanvraag gezinshereniging.

Ter staving van het ten laste zijn legt betrokkene volgende stukken voor:

Verbintenis tot tenlasteneming (bijlage 32) dd. 24.07.2017 waarbij de referentiepersoon zich ertoe verbindt betrokkene ten laste te nemen ten opzichte van de Belgische Staat voor de duur van de studies

Verbintenis tot tenlasteneming (bijlage 32) dd. 21 .10.2021 waarbij de referentiepersoon zich ertoe verbindt betrokkene ten laste te nemen voor de duur van de gekozen opleidingscyclus

Bewijzen van geldverzendingen in de jaren 2016 en 2017 via Western Union gericht aan betrokkene. Echter, op dit document wordt niet verduidelijkt wie de afzender is van de geldverzendingen. Er kan niet zomaar zonder meer worden aangenomen dat het referentiepersoon was die de bedragen overmaakte aan betrokkene. Het is niet aan de Dienst Vreemdelingenzaken om veronderstellingen te doen. Het komt betrokkene en of referentiepersoon toe dit afdoend objectief te staven. Vandaar kan dit document niet in aanmerking worden genomen in het kader van de beoordeling van de afhankelijkheidsrelatie tussen betrokkene en referentiepersoon

Certificat d'indigence opgemaakt in juli 2023 (precieze datum niet leesbaar) door de Kameroenese autoriteiten, waarin wordt gesteld dat betrokkene een behoeftig persoon is die niet in staat is om voor zichzelf in alle behoeften van een normaal sociaal leven te voorzien. Het document werd opgesteld op basis van informatie verkregen in een sociaal onderzoeksrapport opgesteld door het sociaal centrum van Kribi

Loonbrieven van GMBH (...) op naam van referentiepersoon in de periode december 2022 — mei 2023

Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene sinds jaren op het Belgische grondgebied verblijft als student. Zij is meer bepaald naar België gekomen op 7.10.2017 en werd kort daarna voor de eerste keer in het bezit gesteld van een A-kaart, telkenmale verlengd tot 31.10.2023. Verder blijkt dat referentiepersoon diegene was die bij betrokkene's komst naar België garant stond om de kosten van gezondheidszorg, verblijf, studie en repatriëring van betrokkene ten zijnen laste te nemen. Echter blijkt uit het administratief dossier dat sinds 8.11.2022 een derde persoon garant staat voor betrokkene en dientengevolge haar recht op verblijf als niet Europese student werd verlengd.

Hoewel betrokkene's studies dus aanvankelijk door de referentiepersoon werden gefinancierd, blijkt dat nadien vanaf november 2022 door een derde persoon te zijn gebeurd. Bij een aanvraag gezinshereniging is het de bedoeling dat de mate van financiële en of materiële ondersteuning om in het levensonderhoud te voorzien doorloopt tot het moment van de aanvraag. Dat is in casu niet het geval. De ondersteuning vanwege referentiepersoon blijkt te zijn gestopt. Er ligt thans geen ander bewijs voor waaruit kan blijken dat referentiepersoon vanaf het moment dat een derde persoon garant stond voor betrokkene, de betrokkene financieel en of materieel ondersteunde voor het levensonderhoud. Bij gebrek aan bewijs van het tegendeel kan bijgevolg niet gesteld worden dat betrokkene tot op het moment van de huidige aanvraag daadwerkelijk afhankelijk was van de referentiepersoon om in haar levensonderhoud te voorzien.

Wat ten slotte het onvermogen van betrokkene betreft, voegt zij een attest toe van de Kameroense autoriteiten opgemaakt in juli 2023, dewelke stellen dat betrokkene een behoeftig persoon is. De relevantie van het document kan echter niet opgemerkt worden. Op het moment dat het document werd opgesteld, verbleef betrokkene reeds geruime tijd in België. Het is bijgevolg dan ook de vraag op basis van welke gegevens de Kameroense autoriteiten zich uitspreken over de situatie van betrokkene wanneer zij aldaar niet verblijft. Hoe dan ook, de vaststelling valt eigenlijk niet te rijmen met de gegevens van het administratief dossier. Betrokkene is/was student en behaalde haar opleidingsdoelstellingen om in haar opleiding te vorderen. Het is bijgevolg redelijk te stellen dat betrokkene bekwaam genoeg is, wat niet te passen valt in 'een behoeftig persoon die niet in staat is om voor zichzelf in alle behoeften van een normaal sociaal leven te voorzien'.

Geen van de overige voorgelegde documenten doen afbreuk aan de genoemde bevindingen.

Het gegeven dat betrokkene sedert 19.05.2023 op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, louter het gegeven dat betrokkene op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd is, heeft niet automatisch tot gevolg dat zij ook ten laste is van de referentiepersoon. De voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst of origine.

Kortom, uit het geheel van de beschikbare gegevens kan niet blijken dat er een afhankelijkheidsrelatie bestond tussen betrokkene en referentiepersoon tot het moment waarop betrokkene zich verzoekt met de referentiepersoon te herenigen. Gedurende het verblijf van betrokkene in België heeft de referentiepersoon de studies gefinancierd voor een bepaalde tijd, echter nadien niet meer.

Er kan zodoende niet blijken dat betrokkene voldoet aan de gestelde voorwaarden van artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf in toepassing van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet wordt daarom geweigerd aan betrokkene. Het AI dat afgeleverd werd in het kader van de huidige procedure dient ingetrokken te worden.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij vat haar enig middel als volgt samen in haar synthesesamenvatting:

“2. Met betrekking tot de schending van artikel 3 van de wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, meer bepaald het voorzichtigheidsbeginsel;

Aangaande de garantstelling

Verzoekster is sedert geruime tijd financieel ten laste van haar adoptievader, de heer L. De heer L zorgde al van verzoekster toen ze nog in Kameroen woonde. Hij heeft haar om achteraf naar België gebracht mits een studentervisum om hier verder te studeren. De bewijzen van tenlasteneming voor de studies van verzoekster werden telkens door haar vader opgemaakt.

Voor het schooljaar 2022-2023 kwam de vader van verzoekster niet in aanmerking voor de tenlasteneming, aangezien het minimaal bedrag gestegen was en dat dit een klein beetje hoger laag dan het netto maandelijks inkomen van de vader. De gemeente adviseerde verzoekster om een andere garant te zoeken teneinde haar studentenverblijfskaart te verlengen.

Uit de neergelegde documenten blijkt duidelijk dat de referentiepersoon de kosten van verzoekster steeds heeft betaald. Het is op basis van deze effectieve tenlasteneming dat de familierechtbank van Mechelen de vordering tot adoptie gegrond heeft verklaard.

Uit de neergelegde stukken blijkt dat verzoekster steeds op de woning van de verblijft. Uit geen element blijkt dat ze de huur, gas en elektriciteit betaalt. De kosten van levensonderhoud worden door de referentiepersoon betaald.

Het feit dat de referentiepersoon altijd voor verzoekster heeft gezorgd en het feit dat ze steeds ze onder eenzelfde dak hebben gewoond dient als voldoende bewijs van financiële afhankelijkheid beschouwd te worden.

Er dient tevens gepreciseerd te worden dat de tenlasteneming door een derde alleen maar gelden voor het schooljaar 2022-2023. Op het eind van dat schooljaar (september 2023) werd die tenlasteneming beëindigd.

Uit al het voorgaande blijkt dat de motivering van de bestreden beslissing gebrekkig is en dient vernietigd te worden.

Aangaande het Kameroense attest van behoeftigheid

In het kader van haar verblijfsprocedure heeft verzoekster een Kameroense attest van behoeftigheid neergelegd. Het attest in kwestie werd conform de Kameroense wetgeving opgesteld, hetgeen door de verwerende partij niet betwist kan worden

Er is geen tegenstrijdigheid tussen de in attest van behoeftigheid beschreven toestand en de toestand van verzoekster zoals het hier in België gekend is. Verzoekster is een studente en ze beschikt niet over haar eigen inkomen. Ze verblijft bij haar ouders en deze laatste zorgen financieel voor haar. Uit geen element blijkt dat ze over haar eigen inkomen zou beschikken.

Uit al het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing de bepalingen van artikel 3 van de wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, alsmede het beginsel van behoorlijk bestuur, meer bepaald het voorzichtigheidsbeginsel schendt;

3. Met betrekking tot de schending van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;

De bestreden beslissing schendt de bepalingen van artikel 8 EVRM.

Artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens luidt als volgt:

- 1. Eenieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.*
- 2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van*

wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Het recht op bescherming van het gezinsleven of familieleven mag ingeroepen worden door alle rechtssubjecten die de facto een gezin vormen.

Dat verzoekster in casu een gezin vormt met haar Belgische vader en haar Kameroense moeder. De moeder van verzoekster beschikt over een verblijfsvergunning van onbepaalde duur in het Rijk.

Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing de bepalingen van artikel 8 EVRM schendt.”

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van deze uitdrukkelijk motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Artikel 40bis, §2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :
(...) de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;”*

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft :

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;*
- (...)*

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen :

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachttuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

- dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgelijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden. (...)"

Voor wat betreft de invulling van de voorwaarde van het ten laste zijn, past het te verwijzen naar rechtspraak van de Raad van State. Dit rechtscollege heeft meer bepaald gesteld dat er voor de bloedverwant in neerdalende lijn van een Belg geenszins een voorwaarde wordt toegevoegd aan de artikelen 40bis en 40ter van de Vreemdelingenwet door te vereisen dat wordt aangetoond dat het familielid-derdelander reeds in diens land van nationaliteit of herkomst afhankelijk was van de materiële ondersteuning van de referentiepersoon (RvS 12 november 2013, nr. 225.447). De Raad verwijst tevens naar het arrest van de Raad van State van 28 november 2017 met nr. 239.984, waarin werd geoordeeld als volgt:

"De voorwaarde van het ten laste "zijn" in artikel 40ter iuncto 40bis, § 2, eerste lid, 3°, van de vreemdelingenwet houdt in dat het om een bestaande toestand moet gaan. Vermits in het voornoemde artikel 40ter uitdrukkelijk sprake is van familieleden "die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen", en het begeleiden van of het zich voegen bij de Belg inhoudt dat de vreemdeling uit het buitenland komt of is gekomen, heeft de eerste rechter op wettige wijze geoordeeld dat het gaat om een toestand die in het land van herkomst moet bestaan. Indien daaraan niet is voldaan, hoeven de nadere voorwaarden betreffende het ten laste zijn in België niet te worden onderzocht. De eerste rechter heeft dan ook zonder schending van de wet of toevoeging van een voorwaarde aan de wet geoordeeld dat verzoekers aanvraag met de aanvankelijk bestreden beslissing kon worden verworpen omdat verzoeker niet bewijst in het land van herkomst ten laste te zijn geweest van zijn adoptieouder. Aan het voorgaande wordt geen afbreuk gedaan door het feit dat verzoeker reeds in 2007 België was binnengekomen. Uit het bestreden arrest blijkt dat verzoeker na zijn binnenkomst eerst een asielaanvraag heeft ingediend die werd afgewezen en nadien twee aanvragen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en twee aanvragen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet heeft ingediend die allen werden afgewezen, alvorens zich zes jaar na zijn binnenkomst in België te laten adopteren. Verzoeker kan zich niet vrijwaren van de voorwaarde van het ten laste zijn geweest in het land van herkomst door een band van afstamming door adoptie te vestigen op een ogenblik dat hij reeds jaren en bovendien illegaal in België verblijft. Uit niets blijkt dat de wetgever wat dat betreft een uitzondering heeft willen voorzien. De eerste rechter heeft derhalve artikel 40bis, § 2, 3° iuncto artikel 40ter van de vreemdelingenwet niet foutief geïnterpreteerd wat de voorwaarde van het ten laste zijn in het land van herkomst betreft."

De Raad wijst er dienaangaande op dat de redactie van artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3° juncto artikel 40ter, §2 van de Vreemdelingenwet niet uitsluit dat de verzoekende partij moet aantonen – ook na haar komst naar België en gedurende de periode dat de in België ingediende aanvraag nog loopt – ten laste te zijn van de referentiepersoon. Er is in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet immers sprake van bloedverwanten in neerdalende lijn *"die te hunnen laste zijn"*, hetgeen niet uitsluit dat aan de situatie van het ten laste zijn ook actueel en in België moet zijn voldaan. Deze vaststelling dringt zich des te meer op aangezien artikel 40ter, §2 van de Vreemdelingenwet in zijn tweede lid duidelijk en uitvoerig gewag maakt van de verplichting voor de Belgische onderdaan om te beschikken over voldoende bestaansmiddelen om de descendent (dit is de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bedoelde vreemdeling) te zijnen laste te nemen. Nergens kan worden gelezen dat deze verplichting om te beschikken over voldoende bestaansmiddelen enkel zou slaan op het ten laste nemen van de descendent in het land van oorsprong.

Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekende partij moet aantonen dat zij van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon, en dit tot op het moment van haar aanvraag.

De verwerende partij geeft in de bestreden beslissing aan welke stukken de verzoekende partij heeft voorgelegd om aan te tonen dat zij ten laste is van de referentiepersoon. Het gaat om de volgende stukken:

“Ter staving van het ten laste zijn legt betrokkene volgende stukken voor:

Verbintenis tot tenlasteneming (bijlage 32) dd. 24.07.2017 waarbij de referentiepersoon zich ertoe verbindt betrokkene ten laste te nemen ten opzichte van de Belgische Staat voor de duur van de studies

Verbintenis tot tenlasteneming (bijlage 32) dd. 21 .10.2021 waarbij de referentiepersoon zich ertoe verbindt betrokkene ten laste te nemen voor de duur van de gekozen opleidingscyclus

Bewijzen van geldverzendingen in de jaren 2016 en 2017 via Western Union gericht aan betrokkene. Echter, op dit document wordt niet verduidelijkt wie de afzender is van de geldverzendingen. Er kan niet zomaar zonder meer worden aangenomen dat het referentiepersoon was die de bedragen overmaakte aan betrokkene. Het is niet aan de Dienst Vreemdelingenzaken om veronderstellingen te doen. Het komt betrokkene en of referentiepersoon toe dit afdoend objectief te staven. Vandaar kan dit document niet in aanmerking worden genomen in het kader van de beoordeling van de afhankelijkheidsrelatie tussen betrokkene en referentiepersoon

Certificat d'indigence opgemaakt in juli 2023 (precieze datum niet leesbaar) door de Kameroenese autoriteiten, waarin wordt gesteld dat betrokkene een behoeftig persoon is die niet in staat is om voor zichzelf in alle behoeften van een normaal sociaal leven te voorzien. Het document werd opgesteld op basis van informatie verkregen in een sociaal onderzoeksrapport opgesteld door het sociaal centrum van Kribi

Loonbrieven van GMBH (...) op naam van referentiepersoon in de periode december 2022 — mei 2023”

De verzoekende partij betwist niet dat het inderdaad deze stukken zijn die zij in het kader van haar aanvraag aan het bestuur heeft voorgelegd.

De verwerende partij motiveert op grond van deze stukken verder in de bestreden beslissing als volgt:

“Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene sinds jaren op het Belgische grondgebied verblijft als student. Zij is meer bepaald naar België gekomen op 7.10.2017 en werd kort daarna voor de eerste keer in het bezit gesteld van een A-kaart, telkenmale verlengd tot 31.10.2023. Verder blijkt dat referentiepersoon diegene was die bij betrokkenes komst naar België garant stond om de kosten van gezondheidszorg, verblijf, studie en repatriëring van betrokkene ten zijnen laste te nemen. Echter blijkt uit het administratief dossier dat sinds 8.11.2022 een derde persoon garant staat voor betrokkene en dientengevolge haar recht op verblijf als niet Europese student werd verlengd.

Hoewel betrokkenes studies dus aanvankelijk door de referentiepersoon werden gefinancierd, blijkt dat nadien vanaf november 2022 door een derde persoon te zijn gebeurd. Bij een aanvraag gezinshereniging is het de bedoeling dat de mate van financiële en of materiële ondersteuning om in het levensonderhoud te voorzien doorloopt tot het moment van de aanvraag. Dat is in casu niet het geval. De ondersteuning vanwege referentiepersoon blijkt te zijn gestopt. Er ligt thans geen ander bewijs voor waaruit kan blijken dat referentiepersoon vanaf het moment dat een derde persoon garant stond voor betrokkene, de betrokkene financieel en of materieel ondersteunde voor het levensonderhoud. Bij gebrek aan bewijs van het tegendeel kan bijgevolg niet gesteld worden dat betrokkene tot op het moment van de huidige aanvraag daadwerkelijk afhankelijk was van de referentiepersoon om in haar levensonderhoud te voorzien.

Wat ten slotte het onvermogen van betrokkene betreft, voegt zij een attest toe van de Kameroense autoriteiten opgemaakt in juli 2023, dewelke stellen dat betrokkene een behoeftig persoon is. De relevantie van het document kan echter niet opgemerkt worden. Op het moment dat het document werd opgesteld, verbleef betrokkene reeds geruime tijd in België. Het is bijgevolg dan ook de vraag op basis van welke gegevens de Kameroense autoriteiten zich uitspreken over de situatie van betrokkene wanneer zij aldaar niet verblijft. Hoe dan ook, de vaststelling valt eigenlijk niet te rijmen met de gegevens van het administratief dossier. Betrokkene is/was student en behaalde haar opleidingsdoelstellingen om in haar opleiding te vorderen. Het is bijgevolg redelijk te stellen dat betrokkene bekwaam genoeg is, wat niet te passen valt in 'een behoeftig persoon die niet in staat is om voor zichzelf in alle behoeften van een normaal sociaal leven te voorzien'.”

De verzoekende partij betwist het volgende motief niet op enige concrete wijze: *“Bewijzen van geldverzendingen in de jaren 2016 en 2017 via Western Union gericht aan betrokkene. Echter, op dit document wordt niet verduidelijkt wie de afzender is van de geldverzendingen. Er kan niet zomaar zonder meer worden aangenomen dat het referentiepersoon was die de bedragen overmaakte aan betrokkene. Het is niet aan de Dienst Vreemdelingenzaken om veronderstellingen te doen. Het komt betrokkene en of referentiepersoon toe dit afdoend objectief te staven. Vandaar kan dit document niet in aanmerking worden genomen in het kader van de beoordeling van de afhankelijkheidsrelatie tussen betrokkene en referentiepersoon”*. Deze motivering blijft dan ook overeind.

Voor wat betreft het attest van de Kameroense autoriteiten dat de verzoekende partij onvermogen zou zijn stelt de verzoekende partij enkel dat de verwerende partij hiermee wel degelijk rekening had moeten houden omdat het attest afkomstig is van de Kameroense autoriteiten. Daarmee maakt zij echter niet aannemelijk dat het kennelijk onredelijk is van de verwerende partij om over dit attest te oordelen dat *“Op het moment dat het document werd opgesteld, betrokkene reeds geruime tijd in België (verbleef). Het is bijgevolg dan ook de vraag op basis van welke gegevens de Kameroense autoriteiten zich uitspreken over de situatie van betrokkene wanneer zij aldaar niet verblijft.”* Aangezien het niet betwist is dat de verzoekende partij zich al sinds 2017 in België bevindt voor haar studies, acht de Raad deze motivering ook niet kennelijk onredelijk. Minstens maakt de verzoekende partij het tegendeel niet aannemelijk. Omdat voormelde motieven dus overeind blijven, is het duidelijk dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt in het verleden en meer bepaald van in het land van herkomst ten laste te zijn geweest van de referentiepersoon. Dit gegeven op zich maakt dat de bestreden beslissing overeind blijft.

Los van deze vaststelling stelt de Raad vast dat de verzoekende partij helemaal niet betwist dat haar adoptievader voor het schooljaar 2022-2023 niet meer voor haar garant stond, maar wel een derde persoon. De verzoekende partij geeft dit zelfs zelf toe in haar synthesesmemorie. Uit de neergelegde documenten blijkt volgens de verzoekende partij dan wel duidelijk dat de referentiepersoon de kosten van de verzoekende partij steeds heeft betaald, maar de verzoekende partij maakt op geen enkele concrete wijze aannemelijk op welke wijze dit dan wel zou blijken uit voormelde stukken zoals vermeld in de bestreden beslissing. Het is volgens de verzoekende partij dan wel op basis van deze effectieve tenlasteneming dat de familierechtbank van Mechelen de vordering tot adoptie gegrond heeft verklaard, maar uit het betoog van de verzoekende partij blijkt dat zij sinds reeds lange tijd werd geadopteerd door haar vader. Haar adoptievader stond volgens haar immers sinds 2017 garant voor haar tijdens haar studies. Dit argument doet er dan ook niets aan af dat voor het schooljaar 2022-2023 niet meer haar adoptievader, maar wel een derde garant stond voor de verzoekende partij. De Raad acht het niet kennelijk onredelijk van de verwerende partij om uit het feit dat de adoptievader van de verzoekende partij in het jaar 2022-2023 opeens niet meer garant stond voor zijn adoptie dochter, af te leiden dat dit erop wijst dat zij niet of niet meer ten laste was van hem. De verzoekende partij maakt het tegendeel ook niet aannemelijk.

De verzoekende partij stelt nog dat het feit dat de referentiepersoon altijd voor haar heeft gezorgd en het feit dat ze steeds onder eenzelfde dak hebben gewoond volgens haar als voldoende bewijs van financiële afhankelijkheid moet worden beschouwd, maar gezien de verzoekende partij zelf stelt dat het inkomen van haar adoptievader in het jaar 2022-2023 onvoldoende was om garant te staan voor haar en dus een derde voor haar garant stond, maakt zij deze bewering niet aannemelijk. De Raad kan de verwerende partij dan ook volgen waar zij motiveert dat *“louter het gegeven dat betrokkene op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd is, niet automatisch tot gevolg (heeft) dat zij ook ten laste is van de referentiepersoon”* en dat *“De voorwaarde van het ten laste zijn op een actieve wijze (dient) te worden aangetoond en niet impliciet (valt) af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont”*.

Ten slotte voert de verzoekende partij nog de schending aan van haar gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM, maar aangezien de bestreden beslissing geen bevel om het grondgebied te verlaten bevat kan zij ook niet tot gevolg hebben dat het beweerd gezinsleven van de verzoekende partij zou geschonden worden. Dit onderdeel van het enig middel is daarom niet ontvankelijk.

De verzoekende partij maakt met haar betoog dan ook niet aannemelijk dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze of in strijd met de door de verzoekende partij aangevoerde bepalingen en beginselen oordeelde dat *“uit het geheel van de beschikbare gegevens niet (kan) blijken dat er een afhankelijkheidsrelatie bestond tussen betrokkene en referentiepersoon tot het moment waarop betrokkene zich verzoekt met de referentiepersoon te herenigen. Gedurende het verblijf van betrokkene in België heeft de referentiepersoon de studies gefinancierd voor een bepaalde tijd, echter nadien niet meer.”*

Uit voorgaande bespreking is gebleken dat de verzoekende partij de schending van de door haar opgeworpen bepalingen en beginselen niet aannemelijk heeft gemaakt, noch heeft zij aannemelijk gemaakt dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze werd genomen.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, niet gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juli tweeduizend vierentwintig door:

J. CAMU,

kamervoorzitter,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU